

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.690 van 30 november 1999
in de zaak A. 84.892/XII-2103.**

In zake : Stefaan DESMET,
 die woonplaats kiezen bij
 advocaten P. LEFRANC en X. TROCH,
 kantoor houdende te GENT,
 Koning Albertlaan 128

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

tussenkommende partij :

de provincie OOST-VLAANDEREN,
die woonplaats kiest bij
advocaat F. BAERT,
kantoor houdende te GENT,
Koning Albertlaan 128.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Stefaan DESMET
op 21 juni 1999 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van
16 april 1999 van de Vlaamse minister van Binnenlandse
Aangelegenheden houdende de vernietiging van het besluit
van 10 februari 1999 van de provincieraad van
Oost-Vlaanderen houdende de benoeming van verzoeker tot
provincieontvanger;

Gezien het op dezelfde dag ingediende
verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de
vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur
B. THYS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 22 oktober 1999
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 november
1999;

Gehoord het verslag van staatsraad
A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
P. LEFRANC, die verschijnt voor verzoeker, van advocaat
B. STAELENS, die verschijnt voor de verwerende partij,
en van advocaat F. BAERT, die verschijnt voor de
tussenkomen partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur
B. THYS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI,
hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de provincie Oost-Vlaanderen
met een verzoekschrift van 3 augustus 1999 heeft
gevraagd om in het administratief kort geding te mogen
tussenkomen;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Ingevolge het overlijden van de titularis van de betrekking, verklaart de provincieraad van Oost-Vlaanderen op 6 mei 1998 de betrekking van provincieontvanger vacant. De provincieraad geeft aan de bestendige deputatie de opdracht de nodige schikkingen te treffen opdat de betrekking binnen de termijn, vastgesteld in artikel 113bis, § 2, van de provinciewet, zou kunnen worden begeven.

Dezelfde datum beslist de provincieraad Frank DE NEVE aan te stellen tot waarnemend provincieontvanger totdat de nieuwe provincieontvanger in dienst treedt.

1.2. Op 10 juni 1998 keurt de provincieraad de functiebeschrijving van provincieontvanger goed, evenals het programma van het vergelijkend aanwervingsexamen, met inbegrip van de examenstof.

1.2.1. Het examen omvat twee delen. Het eerste deel betreft een schriftelijke en mondelinge proef over de aangeduide vakkennis, waarop de kandidaten 30 van de 50 punten moeten behalen. Het tweede deel, waartoe alleen de geslaagde kandidaten van het eerste deel worden toegelaten, betreft "een onderhoud uitgaande van een gevalstudie die verband houdt met de functie. Tijdens dit onderhoud wordt eveneens gepeild naar de motivatie van de kandidaten, hun algemene ontwikkeling en het inschatten van de specifieke competentie en specialisaties van de verschillende kandidaten". Op dit tweede deel moeten de kandidaten eveneens 30 van de 50 punten behalen.

1.2.2. De examenstof voor het eerste deel van het examen betreft :

- "- beleggingen van de thesauriemiddelen;
- beheer van de rekeningen;
- factuurbeheer openbare boekhouding en jaar-rekeningen;
- investeringsadviezen en lange termijnstudie;
- subsidiëringmogelijkheden;
- financieringsmogelijkheden;
- toepassing van de wetgeving inzake overheidsopdrachten wat betreft de financiële aspecten;
- opstelling van een programmabegroting en financiële meerjarenplanning;
- algemene kennis van overheidsboekhouding, de rol en de werking van het Rekenhof en de Raad van State".

1.2.3. De provincieraad machtigt de bestendige deputatie de praktische modaliteiten van het examen te bepalen, zoals de plaats en het tijdstip ervan en de samenstelling van de examencommissie.

1.3. Op 8 oktober 1998 stelt de bestendige deputatie de examencommissie als volgt samen :

- voorzitter : Albert DE SMET, provinciegriffier
- ondervoorzitter : J. MERLIER, bestuursdirecteur
- secretaris : Ronny COOPMAN, adviseur
- deskundigen voor het afnemen van het eerste deel van het examen :
 - Herman MATTHIJS, hoogleraar aan de VUB, departement Economische, Sociale en Politieke Wetenschappen
 - Patrick BRAET, provincieontvanger West-Vlaanderen
 - Mathieu DELBROEK, provincieontvanger Limburg
 - Lucien DE VliegHER, inspecteur-generaal bij de inspectie van financiën van het ministerie van Financiën
- deskundigen voor het afnemen van het tweede deel van het examen :
 - Dirk DE MUYNCK, eerste adviseur
 - Bie DE GRAEVE, consultmanager

- Herman MATTHIJS, voornoemd
- Patrick BRAET, voornoemd
- Matthieu DELBROEK, voornoemd
- Lucien DE VliegHER, voornoemd
- helper : (...).

Opgemerkt moet worden dat Bie DE GRAEVE als deskundige aangewezen is nadat gebleken was dat de aanwijzing van de oorspronkelijk aangezochte deskundige selectieadviseur bij VDAB-consult, niet kon doorgaan wegens de prijs die VDAB-consult voor het optreden van zijn personeel vroeg.

1.4. Op 21 november 1998 heeft het eerste deel van het examen plaats. Blijkens het proces-verbaal van de examenverrichtingen zijn er van de 15 tot het examen toegelaten kandidaten, 4 geslaagd, 3 niet geslaagd en 8 afwezig.

De geslaagde kandidaten behalen op dit eerste deel de volgende resultaten :

	Deel I:	Deel II:	TOTAAL
	deskundigen:	deskundigen:	/50
	DELBROEK	MATTHIJS	punten
	BRAET	DE VliegHER	
	/25 punten	/25 punten	
Frank DE NEVE	20	12	32
Stefaan DESMET	13,5	21	34,5
Philippe ROSSIE	17,5	15	32,5
Peter VANDERSTUYF	10	22	32

1.5. Op 28 november 1998 heeft het tweede deel van het examen plaats. Blijkens het proces-verbaal van de examenverrichtingen en de bijgevoegde "quoteringslijst" behalen de voornoemde kandidaten daarop de volgende resultaten :

Frank DE NEVE 34/50

Stefaan DESMET	38/50
Philippe ROSSIE	37/50
Peter VANDERSTUYF	24/50

Het eindresultaat van het examen leidt tot de volgende rangschikking van de geslaagde kandidaten :

1) Stefaan DESMET	72,50/100
2) Philippe ROSSIE	69,50/100
3) Frank DE NEVE	66 /100

Peter VANDERSTUYF, die niet het vereiste minimum aantal punten behaalde op het tweede deel van het examen wordt niet gerangschikt.

De "quoteringslijst" van het tweede deel van het examen en de "samengestelde quoteringslijst" van het gehele examen worden op 28 november 1998 door de leden van de examencommissie ondertekend. Enig motief voor de toegekende punten bevat die stukken niet.

1.6. Met een brief van 11 december 1998 vraagt Philippe ROSSIE inzage van het examendossier.

1.7. Op 17 december 1998 ondertekenen de voorzitter en de secretaris van de examencommissie de verslagen van de vergadering van 28 november 1998 van de examencommissie. Deze verslagen bevatten de "motivatie met betrekking tot de beoordeling" van de respectieve kandidaten.

Die motivatie luidt als volgt :

- met betrekking tot de beoordeling van verzoeker :

"- presentatie : is zeer verzorgd qua
- uiterlijk
- taal
- vormgeving
heeft een persoonlijkheid !
spreekt voor de jury
heeft een 'perifere'
belangstelling

- inhoud : heeft sterke eigen ideeën, verdedigt zich op basis van argumenten/kennis
- teamwerk : heeft hiermee ervaring, is een doorzetter
 - heeft een heel sterk gevormde visie op het beleidsinhoudelijke
 - heeft zicht op managementcontrol
 - boekhouding
 - durft de zaken bekijken, luistert naar initiatieven van medewerkers, argumenten, geen sentimenten
- ondersteunt zijn verbaliteit door zijn gebaren/houding
- heeft respect voor eigen principes/waarden
- is een onderhandelaar met loyaliteit naar de opdrachtgever"

- met betrekking tot de beoordeling van Philippe ROSSIE:

- "- presentatie : is zelfbeschouwend en brengt een uitgebreide cv naar voor
- inhoud :
 - is inhoudelijk sterk
 - zeer (te) vlot : sterke verdedigingsreflex, is een doorzetter
 - is verbaal sterk - verbaliteit overstijgt grondigheid?
→ kan er weinig greep op krijgen
 - is niet echt visionair en creatief
 - brengt minder kernachtige gedachten naar voor
 - is een onrustige figuur, een zoekend persoon 'overweldigend'
- teamwerk : heeft wel ervaring met teamwerk
 - job-hopping → probleem van continuïteit, competentieverlies en discretie"

- met betrekking tot de beoordeling van Frank DE NEVE :

- "- presentatie : beknopt, gestructureerd, voorkomend
- inhoud :
 - voert een verdediging op basis van het gekende, van de ervaring
 - durft weinig vernieuwend, creatief te fantaseren; werkt op bekend terrein
 - zijn kennis is voor het grootste deel opgedaan uit zijn ervaring in het bestuur
 - verweert zich door op kennis terug te vallen

- spreekt geen publiek toe, wel de vraagsteller
- is gemodelleerd in het provinciebestuur, creatief ?
- is zeer taakgericht
- toont een eerlijke spontaniteit
- teamwerk :
 - is wellicht te zwak, te weinig visionair voor team → heeft geen scherpe ervaring met sturen
 - soepelheid ?
 - is wellicht een compromiszoekend figuur → heeft weinig durf"
- met betrekking tot de beoordeling van Peter VANDERSTUYF :
 - "- presentatie : heeft een zelfingenomen persoonlijkheid
is een snelle prater
 - inhoud :
 - antwoordt moeilijk op de inhoud
 - heeft geen affiniteit met de functie : voelt niet voldoende aan wat verwacht wordt
 - heeft een stijlprobleem, meer bepaald de wijze om iets aan te pakken, uit te voeren of op te treden kaderen niet binnen de stijl van het bestuur, heeft 'culturele waarden' die niet passen binnen een provinciebestuur, een militaire stijl
 - heeft een ijzeren wil
 - de ervaring die de kandidaat bezit is niet relevant voor deze functie
 - teamwerk : is niet geschikt als leidinggevend ambtenaar : geen 'sympathieke' aanvaardbare chef (militaire uitstraling)".

1.8. Met brieven van 23 december 1998 zendt de secretaris van de examencommissie een afschrift van de sub. 1.7. vermelde verslagen naar de leden van de examencommissie en verzoekt hij die leden om uiterlijk op 6 januari 1999 hun instemming met de verslagen of hun opmerkingen daarover schriftelijk kenbaar te maken.

Luidens de begeleidende brief zijn die verslagen opgesteld "naar aanleiding van een aanvraag

tot inzage en motivatie van een examenwerk van één van de kandidaten".

1.9. Op 4 januari 1999 heeft jurylid Herman MATTHIJS een telefonisch onderhoud met de dienst personeelsbeheer van het provinciebestuur. Volgens een medewerkster van die dienst verklaart het jurylid dat hij de brief van 23 december 1998 pas die dag heeft ontvangen en dat de motivering betreffende de beoordeling van kandidaat Peter VANDERSTUYF niet is bijgevoegd. Volgens de voornoemde medewerkster deelt het jurylid tijdens het telefonisch onderhoud ook mee dat hij geen opmerkingen heeft bij de motivering van de beoordeling van de andere kandidaten.

De overige leden van de examencommissie maken schriftelijk of telefonisch zonder meer hun instemming met de verslagen kenbaar.

1.10. Op 13 januari 1999 beslist de provincieraad verzoeker, eerst gerangschikte in het vergelijkend examen, te benoemen tot provincieontvanger.

1.11. Op 18 januari 1999 komt op het provinciebestuur een brief toe van Herman MATTHIJS. Daarin maakt hij de volgende opmerkingen "aangaande de motivering voor het examen van provincieontvanger" :

- "1. de brief van de Heer Coopman is door mij pas laat ontvangen en er ontbrak een pagina, in casu de motivering van kandidaat Vanderstuyf;
2. ik dien te stellen dat er op de dag van het examen geen motivering is gemaakt;
3. de door de Voorzitter en de secretaris opge maakte motiveringen dateren van drie weken na het examen en bevatten tegenstrijdigheden. Sommige delen van de motivering lijken mij irrelevant en onvolledig".

Op 21 januari 1999 neemt de bestendige deputatie kennis van deze brief. Zij beslist dat de examencommissie dringend terug wordt samengeroepen opdat het

"vervolledigd dossier" terug aan de provincieraad zou kunnen worden voorgelegd.

1.12. Op 26 januari 1999 komt de examencommissie weer samen.

Uit het verslag van de vergadering van de commissie blijkt onder meer dat Herman MATTHIJS de inhoud van zijn sub 1.11. vermelde brief heeft toegelicht en dat de voorzitter erop gewezen heeft dat de verslagen over de kandidaten niet werden opgesteld omwille van een vraag naar de motivatie van de examenuitslag, maar wel ter vervollediging van het dossier met "een omstandige motivering van de quoteringsen en een weergave van de bespreking van 28 november 1998, in die zin dat de verslagen door de secretaris werden opgesteld op basis van notities gemaakt tijdens de examenzitting van 28 november 1998 en dat de punten van de kandidaten vermeld op de quoteringslijsten niet ter discussie staan. Het verslag vermeldt voorts dat bij de bespreking van de beoordelingen Herman MATTHIJS zich baseert op zijn persoonlijke nota's van de examenzitting van 28 november 1998, en dat Bie DE GRAEVE onderstreept dat de proef van 28 november 1998 geen psychologische test betrof. Het verslag besluit met een aantal aan de beoordelingen aan te brengen "verduidelijkingen", met name :

"Frank De Neve :	teamwerk : 'soepelheid ?' wordt weggelaten
Stefaan Desmet :	geen
Philippe Rossie :	presentatie : toevoegen : heeft persoonlijkheid
	inhoud : 'zeer vlot' wordt weggelaten en wordt : 'te sterke verdedigingsreflex, is een doorzetter'
Peter Vanderstuyf :	inhoud : 'een militaire stijl' wordt weggelaten
	teamwerk : 'is niet geschikt als leidinggevend ambtenaar : geen 'sympathieke' aanvaardbare chef (militaire uitstraling' wordt vervangen

door 'is niet geschikt als leidinggevend ambtenaar in teamverband : hanteert een autoritaire stijl'".

1.13. Met een aangetekende brief van 29 januari 1999 dient de tweede gerangschikte kandidaat, Philippe ROSSIE, tegen het besluit van 13 januari 1999 van de provincieraad houdende de benoeming van verzoeker tot provincieontvanger, bezwaar in bij de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden.

Met een aangetekende brief van 5 februari 1999 vraagt ook Peter VANDERSTUYF, die wegens zijn tekort in het tweede deel van het examen niet in de examenuitslag was opgenomen, "de vernietiging van het tweede deel van het vergelijkend aanwervingsexamen voor provincieontvanger , (...), alsook de vernietiging van de reeds benoemde provincieontvanger".

1.14.1. Op 10 februari 1999 trekt de provincieraad zijn besluit van 13 januari 1999 in.

1.14.2. Na te hebben overwogen dat de wijzigingen die werden aangebracht aan de verslagen betreffende de motivering van de beoordeling van de kandidaten, geen gevolgen hebben gehad voor "het vastgestelde proces-verbaal (van de examenresultaten) en de goedgekeurde rangschikking", beslist de provincieraad nog tijdens dezelfde vergadering verzoeker opnieuw te benoemen tot provincieontvanger.

1.15. Opnieuw tekenen ROSSIE en VANDERSTUYF bezwaar aan.

Met een aangetekende brief van 8 maart 1999 vraagt de minister bij het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen het dossier op betreffende de benoeming van verzoeker tot provincieontvanger.

1.16. Nadat hij dat dossier op 19 maart 1999 heeft ontvangen, beslist de minister op 16 april 1999 het provincieraadsbesluit van 10 februari 1999 houdende de benoeming van verzoeker tot provincieontvanger te vernietigen.

Deze beslissing steunt inzonderheid op de volgende overwegingen :

"(...)

Overwegende dat het eerste gedeelte van het examen een schriftelijke en mondelinge proef over de aangeduide vakkennis omvatte; dat het tweede gedeelte een onderhoud betrof uitgaande van een gevalstudie in verband met de functie; dat tijdens dit onderhoud eveneens moest worden gepeild naar de motivatie van de kandidaten en hun algemene ontwikkeling; dat tegelijkertijd de examenjury moest proberen de specifieke competentie en specialisatie van de verschillende kandidaten in te schatten;

Overwegende dat op 8 oktober 1998, bij besluit van de bestendige deputatie, de examenjury definitief werd samengesteld als volgt :

(...)

Overwegende dat, hoewel de keuze van deze leden niet werd gemotiveerd, de competentie van de juryleden in deze aangelegenheid kan afgeleid worden uit hun voormelde functie;

Overwegende dat het oorspronkelijk de bedoeling was een selectieadviseur van VDAB-Consult in de jury op te nemen; dat de geldende VDAB-tarieven, nl. 20.000 BEF/dag, dit onmogelijk maakten, gelet op het eigen provinciaal reglement voor de examenjury's; dat vervolgens mevr. Bie De Graeve, consultmanager, aan de jury werd toegevoegd; dat de rol van dit jurylid voor de kandidaten allesbehalve duidelijk was; dat zij blijkbaar werd voorgesteld als consultmanager van het bedrijf NIKE Consulting; dat de kandidaten daardoor er volledig te goeder trouw van uit gingen dat mevrouw De Graeve de rol waarnam van psychologe, werkzaam bij een selectiebureau; dat sommige kandidaten nu terecht opmerken dat zij hier werden misleid, vermits het betwiste jurylid geen diploma van psychologe blijkt te bezitten, maar wel van sociologe; dat bovendien het bedrijf NIKE Consult laat weten dat het op geen enkele wijze betrokken is geweest bij de selectieprocedure voor het ambt van provincieontvanger; dat het bedrijf geen selectie- en/of recruteringsbureau is en dus ook geen dergelijke activiteiten zal uitvoeren; dat tenslotte ook nog blijkt dat mevrouw De Graeve op de dag van het mondeling examen zelfs niet meer in dienst was van het bedrijf Nike Consult-Management & Reflektie;

Overwegende dat uit het dossier niet blijkt in welke mate en op welke wijze deze jury in staat was zonder psychotechnische proeven en zonder psycholoog in de jury toch in een minimum van tijd krachtige, en met het oog op de besluitvoering in belangrijke mate bepalende standpunten te formuleren over bijvoorbeeld het karakter van de kandidaten en het verband daarmee voor de geschiktheid voor de uitoefening van de functie van provincieontvanger;

Overwegende dat de motieven voor een beslissing in verband met een examen in principe vervat zijn in de punten zelf; dat dit uitgangspunt niet kan gelden wanneer het niet gaat om kennisvragen;

Overwegende dat voor het eerste examengedeelte, over de vakkennis, de vragen rechtstreeks verband houden met de vooraf aangekondigde onderwerpen in het examenprogramma; dat alle kandidaten ter voorbereiding een lijst met referentiewerken ter beschikking kregen; dat de vragen, zoals ze zijn terug te vinden in de stukken van het meegedeelde dossier, rechtstreeks van belang zijn met het oog op de functie van provincieontvanger;

Overwegende dat het tweede examengedeelte plaats had op 28 november 1998; dat het hier een onderhoud met de jury betrof, uitgaande van twee gevalstudies; dat in het voorgelegde dossier zich een proces-verbaal bevindt met een korte omschrijving van de voorgelegde gevalstudies, dat er verder een quoteringslijst terug te vinden is, gedateerd 28 november 1998, en geparafeerd door alle juryleden; dat deze lijst alleen een puntenaantal vermeldt voor de vier overgebleven kandidaten, zonder verdere uitleg van welke aard ook; dat enkele weken later 'op basis van de beraadslagingen van de jury' 'een motivering met betrekking tot de individuele beoordeling van de kandidaten' werd opgemaakt; dat deze motivering, vooraleer ze aan het dossier werd toegevoegd, per brief van 23 december 1998 aan de betrokken juryleden werd toegestuurd met het verzoek hun eventuele opmerkingen of akkoord kenbaar te maken uiterlijk op 6 januari 1999; dat op 4 januari 1999 jurylid H. Matthijs, hoogleraar VUB, telefonisch reageerde bij de personeelsdienst, 'dat hij de brief van 23 december 1998 pas die dag had ontvangen en dat de motivering van één van de kandidaten (de heer Peter Vanderstuyf) ontbrak.'; dat het ontbrekende blad naar verluidt nog dezelfde dag per fax naar het jurylid werd gezonden; dat intussen de overige juryleden hun goedkeuring telefonisch of schriftelijk hadden bevestigd;

Overwegende dat op 13 januari 1999 de provincieraad de heer Stefaan Desmet benoemd heeft tot provincieontvanger; dat op 18 juni 1999 de personeelsdienst van de provincie een per drager (geen poststempel, geen registratiestempel provinciebestuur) afgegeven brief heeft ontvangen, gedateerd 6 januari 1999,

waarin de Heer H. Matthijs, jurylid, opmerkingen formuleert omtrent de inhoud en de opmaak van de motivering;

Overwegende dat op 21 januari 1999 de bestendige deputatie, ondanks de bovenvermelde provincieraadsbeslissing van 13 januari 1999, besliste de examencommissie opnieuw samen te roepen;

Overwegende dat de examencommissie terug samengekomen is op 26 januari 1999; dat volgens het verslag van deze vergadering door de juryvoorzitter werd verduidelijkt dat de 'motivaties' werden opge maakt door de secretaris van de examenjury op basis van notities gemaakt tijdens de examenzitting op 28 november 1998 en 'dat de behaalde punten op de quoteringslijsten niet ter discussie staan';

Overwegende dat jurylid H. Matthijs, in zijn reeds vermelde brief, gedateerd op 6 januari 1999, o.a. heeft geschreven dat 'de door de Voorzitter en de secretaris opgemaakte motiveringen dateren van drie weken na het examen en tegenstrijdigheden bevatten.'; dat sommige delen van de motivering hem 'irrelevant en onvolledig' leken; dat nergens wordt vermeld welke delen hij bedoelt; dat in het verslag van de teruggeroepen examencommissie van 26 januari 1999 alleen wordt vermeld dat hij zich baseert 'op zijn persoonlijke nota's' van de examenzitting van 28 november 1998;

Overwegende dat in de zogenaamde motiveringen met betrekking tot de beoordeling van de kandidaten op 26 januari 1999 de meest krasse uitspraken over de persoonlijkheid van sommige kandidaten hier en daar werden geschrapt en soms vervangen door 'zachtere' formuleringen; dat bij wijze van bijvoorbeeld de bewering over één van de kandidaten : 'is niet geschikt als leidinggevend ambtenaar : geen sympathieke aanvaardbare chef (militaire uitstraling)', vervangen werd door : 'is niet geschikt als leidinggevend ambtenaar in teamverband : hanteert een autoritaire stijl'; dat bij wijze van tweede voorbeeld bij een andere kandidaat de vroegere kwalificatie 'zeer vlot' wordt omgevormd in : 'te sterke verdedigingsreflex, is een doorzetter'; dat de reden van de omzetting onbekend is gebleven; dat het ook allerm minst duidelijk is of de jury de nieuwe formulering positief of negatief heeft laten meespelen bij zijn quoterings van twee maanden voordien; overwegende dat het op het einde van de vergadering van 26 januari 1999 alle juryleden voor goedkeuring hebben geparafeerd;

Overwegende dat de provincieraad op 10 februari 1999 werd geconfronteerd met het voorstel zijn eigen besluit van 13 januari terug in te trekken, kennis te nemen van de intussen gewijzigde elementen, en een nieuw besluit te nemen, waarbij de heer Stefaan Desmet opnieuw werd aangesteld tot provincieontvanger;

Overwegende dat de opdracht van de jury, tijdens het tweede examengedeelte, erin bestond, tijdens het onderhoud uitgaande van een gevalstudie die verband houdt met de functie eveneens te peilen naar de motivatie van de kandidaten en hun algemene ontwikkeling, en te trachten de specifieke competentie en specialisaties van de verschillende kandidaten in te schatten; dat op geen enkele wijze blijkt hoe deze zaken gepeild werden, en hoe ze voor de verschillende kandidaten met elkaar werden vergeleken; dat de grondslag voor de puntenquotering op 28 november 1998 niet blijkt;

Overwegende dat de zogenaamde 'motivaties' met betrekking tot de beoordeling van de kandidaten ook geen antwoord geven op de vraag of de jury zich wel gehouden heeft aan zijn opdracht; dat deze beoordelingen wel een reeks forse uitspraken bevatten, waarvan het onmogelijk voorkomt dat ze allemaal, tijdens een relatief kort gesprek met deze jury, op dergelijke onomstotelijke wijze hebben kunnen komen vast te staan; dat er bovendien geen waarneembaar verband is met de geruime tijd voordien reeds toegekende quotering; dat bij wijze van voorbeeld, uit de stukken van het dossier absoluut niet kan worden opgemaakt of het feit dat iemand volgens deze juryleden 'een ijzeren wil' heeft uiteindelijk als positief of als negatief werd gequoteerd; dat, bij wijze van tweede voorbeeld, van een kandidaat wordt gesteld dat hij 'culturele waarden' heeft die niet passen binnen een provinciebestuur; dat deze op zichzelf discriminerende uitspraak niet wordt verduidelijkt; dat, bij wijze van derde voorbeeld, bij één van de kandidaten wordt vermeld dat zijn ervaring niet relevant is voor deze functie; dat echter de reden of het motief van deze stelling niet wordt aangegeven; en dat bij de andere kandidaten er zelfs geen aandacht wordt besteed aan hun ervaring, behalve bij één van de anderen, die men 'job-hopping' verwijt, waaraan men meteen zonder verdere verduidelijking met het oog op de functie van provincieontvanger, een probleem van continuïteit, competentieverlies en discretie koppelt; dat, bij wijze van vierde voorbeeld uit de typering van een kandidaat als 'te sterke verdedigingsreflex, is een doorzetter' niet kan worden afgeleid hoe die werd vastgesteld en welke rol het heeft gespeeld bij de quotering;

Overwegende dat de bovenvermelde voorbeelden aantonen dat deze jury zich heeft gewaagd aan bijzonder verregaande uitspraken over de kandidaten, zonder dat er een verband wordt aangegeven met de geruime tijd voordien toegekende punten in het kader van dit vergelijkend aanwervingsexamen;

Overwegende dat, bij het hernemen van het dossier, de bestendige deputatie de jury opnieuw heeft samen-

gebracht op een ogenblik dat het dossier in principe was afgesloten door de bevoegde provincieraad;

Overwegende dat, zoals hierboven reeds uitvoerig werd geschetst, er geen motivering te bespeuren is voor het puntenresultaat van het tweede examengedeelte; dat de zogenaamde motiveringen niet meer zijn dan een verzameling van niet objectief onderbouwde uitspraken over persoonlijke kenmerken van kandidaten; dat bovendien de jury zijn eigenlijke formeel vastgelegde, opdracht uit het oog is verloren, nl. uitgaande van een onderhoud over een gevalstudie die verband houdt met de functie, bij alle kandidaten op gelijkaardige wijze peilen naar de motivatie voor de functie en naar hun algemene ontwikkeling en proberen bij alle kandidaten op vergelijkbare wijze hun specifieke competentie en specialisaties inschatten; dat de bijgevoegde 'motiveringen' i.v.m. de kandidaten bovendien geen deugdelijke vergelijking toelaten van de kandidaten;

Overwegende dat om al deze redenen het bovenvermelde provincieraadsbesluit van 10 februari 1999 tot stand is gekomen met miskenning van de plicht tot zorgvuldige motivering en zodoende met schending van de regels van behoorlijk bestuur,
(...)"

Van deze beslissing vordert verzoeker nu de schorsing van de tenuitvoerlegging.

1.17. Op 21 april 1999 beslist de provincieraad van Oost-Vlaanderen verzoeker met ingang van die datum aan te stellen tot waarnemend provincieontvanger. In dat aanstellingsbesluit wordt erop gewezen dat verzoeker in de beide delen van het examen "de hoogste score behaalde", dat het sub. 1.16. vermelde vernietigingsbesluit "het eerste examengedeelte niet invalideert", dat verzoeker sinds 1 april 1999 in dienst is en dat zijn "gerechtvaardigde verwachtingen" niet geschaad mogen worden omdat hij "buiten zijn wil om het slachtoffer is van de vernietigingsbeslissing";

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de

aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker aan het feit dat zijn annulatieberoep het bestreden vernietigingsbesluit niet schorst volgende nadelen verbindt: de betrekking van ontvanger is opnieuw vacant en overeenkomstig artikel 113bis van de provinciewet moet binnen de zes maanden een benoeming gebeuren na de organisatie van een nieuw vergelijkend examen waaraan hij "gedwongen (wordt)" deel te nemen; slaagt hij niet in dat nieuw examen, dan zal die uitslag ongetwijfeld "een schaduw werpen op het eerste behaalde resultaat" en zal hij, na de vernietiging van het hier bestreden vernietigingsbesluit, met minder "gezag en autoriteit" zijn functie moeten vervullen; behaalt een ander kandidaat in dat nieuw examen een betere uitslag, dan zal hij de benoeming van de eerste laureaat moeten bestrijden en dat brengt ook kosten, ongemakken en stress teweeg; daarenboven is zijn situatie precair aangezien hij met het oog op het waarnemen van de functie door het gemeentebestuur van Brakel in beschikbaarheid geplaatst is voor een termijn die "hoe dan ook beperkt is";

Overwegende dat de tussenkomende partij de stelling van verzoeker grotendeels onderschrijft en er nog aan toevoegt dat er voor haarzelf een nadeel ontstaat omdat de implementatie van de doorlichting van de provinciale financiële diensten en de structurele wijzigingen die de nieuw reglementering voor de provinciale boekhouding inhoudt veel moeilijker realiseerbaar is met een ontvanger die slechts waarnemend in die functie aangesteld is;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat het nadeel waarop verzoeker zich beroept "geenszins moeilijk te herstellen (is)" en dat het een nadeel is dat "zich voordoet bij elk benoemingscontentieux", zeker nu verzoeker tot waarnemend ontvanger aangesteld is; dat zij betoogt dat het moeten deelnemen aan een nieuw examen geen onherstelbaar nadeel vormt, dat de verwijzing naar het niet-slagen een hypothese betreft en dat verlies aan autoriteit en gezag goedge maakt zal worden door een vernietigingsarrest; dat volgens haar ook het nadeel voortspruitend uit het moeten bestrijden van de benoeming van een kandidaat die in het nieuw examen een betere uitslag behaalt niet meer dan hypothetisch is omdat het kan volstaan één benoemingsbesluit te bestrijden; dat zij besluit dat niet verduidelijkt wordt hoe de verwijzing naar de terbeschikkingstelling door het gemeentebestuur van Brakel voor hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan betekenen;

3.3.1. Overwegende dat verzoeker geenszins verplicht is deel te nemen aan het examen dat de tussenkommende partij desgevallend zal inrichten om opnieuw een ontvanger te kunnen benoemen; dat immers, indien hij de vernietiging verkrijgt van het vernietigingsbesluit van 16 april 1999, hij geacht wordt provincieontvanger gebleven te zijn en dienovereenkomstig rechtsherstel moet krijgen;

3.3.2. Overwegende dat het voor verzoeker, voor het geval de Raad van State het vernietigingsbesluit niet zou vernietigen en om aldus zijn kansen op benoeming tot provincieontvanger in alle omstandigheden gaaf te houden, wel nuttig kan zijn aan het examen dat mogelijk binnenkort kan ingericht worden, deel te nemen zodat, in dat geval, hij een bijkomende inspanning moet leveren die het rechtstreeks gevolg is van het vernietigingsbesluit van de verwerende partij; dat het moeten deelnemen aan een examen gewis onaangenaam is en morele last met

zich brengt; dat evenwel dergelijk nadeel niet zo ernstig is dat het een schorsing van tenuitvoerlegging kan rechtvaardigen in een geval als het onderhavige waarin de tussenkomen partij nog geen standpunt ingenomen heeft over de haar door de diensten geschetste en blijkbaar in het overleg met de toezichthoudende overheid ter sprake gebrachte mogelijkheid om de benoemingsprocedure voort te zetten vanaf het ogenblik waarop zij volgens het bestreden besluit misgelopen is, wat dan zou betekenen dat de uitslag van de eerste examenproef, waarin de kennis was getest, voor geldig wordt gehouden terwijl de tweede examenproef, zoals die sub 1.2.1. in herinnering gebracht is, geen bijzondere voorbereiding vraagt;

3.3.3. Overwegende dat het moeten bestrijden van een besluit waarbij de provincieraad op grond van de uitslag van een nieuw examen een ander kandidaat benoemt -teneinde aldus te beletten dat die benoeming definitief wordt- geen ernstig nadeel uitmaakt; dat het aantasten van zijn gezagspositie een zuivere hypothese is die daarenboven veel te algemeen geformuleerd is en zelfs totaal irrelevant aangezien een examen een momentopname is dienend om kandidaten van elkaar te onderscheiden en het gezag van de ambtenaar in geen enkel opzicht afhangt van de in het examen behaalde quotering;

3.3.4. Overwegende dat het nadeel dat verzoeker ziet in het feit dat het gemeentebestuur van Brakel wel eens geen verlenging van zijn indisponibiliteitstelling meer zou kunnen verlenen, het gevolg is van zijn eigen keuzes om enerzijds de aanstelling als provincieontvanger in die omstandigheden aanvaard te hebben en om anderzijds in het beëindigen van zijn indisponibiliteitstelling in de gemeente Brakel de verplichting te zien om het ambt dat hij nu waarneemt op te geven;

3.3.5. Overwegende dat het nadeel waarop artikel 17 van de organieke Raad van State-wet doelt een nadeel is dat persoonlijk geleden wordt door de partij die de vordering instelt; dat een persoonlijk nadeel van een partij die in het geding tussenkomt niet tot de schorsing van tenuitvoerlegging kan leiden;

3.4. Overwegende dat niet voldaan is aan een van de grondvoorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de provincie Oost-Vlaanderen in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig november 1900 negenennegentig, door :

de HH. A. VANDENDRIESSCHE,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

W. GEURTS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

A. VANDENDRIESSCHE.